Németországi gyakorlat 2017

Erasmus+ program

Jancsovics Vivien- Munkanapló

A képen Manjaval és Sandraval.

2017.06.24 – 2017.08.12.

Németországi gyakorlat 2017.06.24-2017.08.12.

Bemutatkozás:

Jancsovics Vivien vagyok, 17 éves tanuló. Tanulmányaimat jelenleg a Toldi Miklós Élelmiszeripari Szakképző Iskola nappali tagozatán folytatom, a szakmunkásvizsga megszerzésével.

Ez a németországi gyakorlat fontos döntés volt számomra, mind a szakmai tudásom, mind pedig a nyelv elsajátítása miatt. Első lépésként a szakmai tudásomat szerettem volna fejleszteni, a könnyebb szakmai vizsga megszerzése érdekében. Másodszor a külföldi pék technológiákat, szokásokat, termékkészítési módokat elsajátítani. Utolsó szempontként szeretek kirándulni, világot látni, új tradíciókat, kultúrákat, életstílusokat és embereket megismerni.

Ez a külföldi gyakorlat mind ebben a segítségemre volt, a tanulmányaimhoz tartozó tudásomat, ismeretségi köreimet bővítettem, valamennyi német kultúrát, szokást és péktermék gyártástechnológiáját is kellőképpen elsajátítottam. Ezen élményeim megszerzésével segítségemre volt Túri Tibor tanár úr, aki nélkül nem jutottam volna el Németországba.

2017.06.24.-25.

Indulás-érkezés

Szombaton 20 órakor indultunk a Toldi Miklós Szakképző Iskola udvaráról egy kisbusszal, 18-an. A csomagokat bepakoltuk, még egy utolsó búcsú a családtagoktól és indulásra készen álltunk. 2 óra múlva Tatabányára értünk és tartottunk egy rövid pihenőt, majd nekivágtunk a hosszú útnak. Legközelebb, már csak a magyar határnál, Mosonmagyaróvár közelében, egy benzinkúton álltunk meg nyújtózkodni. Körülbelül 3-4 óránként álltunk meg pihenőt tartani, különböző városokban, határ menti benzinkutakon. Egész éjszaka úton voltunk, majd a nap első sugaránál Németország határához értünk, ahol egy benzinkútnál megálltunk kávézni, ekkor szembesültünk vele, hogy itt bizony már németül kell kérni a kávét. Az időjárás eközben ellenünk dolgozott, ugyan is az út németországi szakaszán szinte megállás nélkül esett az eső. Még pár pihenő után, délután 2-3 óra magasságában érkeztünk meg a várva várt szálláshelyünkre, Sanitzba. A bemutatkozás, valamint a szabályok és szobák ismertetése után kipakoltuk bőröndjeinket, ismerkedtünk az új környezettel. A hosszú út után már ránk fért egy kisebb pihenés, de nem lustálkodhattunk sokáig, mert egy hirtelen ötlettől vezérelve elindult a mi kis csapatunk Edda kíséretében feltérképezni Sanitz látványosságait. Többek között a mindig tiszta utcákat, a kerítés nélküli takaros házakat, valamint az állandóan igényesen rendben tartott temetőt. A hosszú és fárasztó utazás levezetése képen, valamint a városnézés után, úgy döntöttünk, hogy pizzázunk egyet a csoporttal. A beszélgetős és vidám vacsora elfogyasztása után, még kimerültebben indultunk vissza a szállásunkra. Itt még egy kis ideig beszélgettünk, szórakoztunk, majd az álmosság nyert és lefeküdtünk aludni, hogy aztán másnap újult erővel ismerkedjük Németországgal.

2017.06.26.-07.02.

Az első hét

Reggel 6 óra tájékában, napsütéses, hűvös reggelre ébredtünk. Heiko, Edda férje már javában megterített asztalnál várta, hogy neki álljunk reggelizni. A bőséges reggeli után németórával folytattuk a reggelt, ahol az alapokat vettük át. 1,5-2 óra idegőrlő németezés után a kisbusz felé vettük az irányt. A közeli óvodába mentünk ebédelni, de az ottani ételt nem mindenki fogyasztotta jó szájízzel. Az étkezés után Rostock felé vettük az irányt. Elsőnek a Junge pékséget látogattuk meg. A bejárathoz érve már tárt karokkal várt ránk Daniella König, a pékség egyik alkalmazottja. Vele indultunk el, és beültünk egy tanácskozó teremben, majd kisebb eligazítás után az üzemlátogatás következett. Hatalmas üzem tárult elénk, a csekély számú munkásával együtt. Ez a pékség ugyan is teljesen gépiesített. Szinte mindent az automatika irányít. Miután körbejártuk az üzemet egy cipőtisztítón kellett átjönnünk, a teljes tisztaság és higiénia megőrzése érdekében. Visszatértünk a tanácskozóba, ahol rengeteg, a pékségben és cukrászdában készített termékek várták, hogy kóstoljunk belőlük. Az itt dolgozó pár diák megkapta a munkaruháit, majd tovább is álltunk a következő munkahelyre, ahol a gépészek dolgoznak majd. A következő állomásunk Matthias pékség volt. A buszból csak az itt dolgozó diákok szálltak ki, Túri tanár úrral és Eddával. Itt gyorsan végeztünk és már indultunk is vissza Sanitzba. A faluba érve még megálltunk egy áruháznál, hogy mindenki szabadon költekezhessen. A szállásunkra érve a házi feladat megírása következett, majd egy jóízű közös vacsorával, és az azt követő beszélgetős esttel zártuk a napot. Másnap a reggeli és a németóra után újra útnak álltunk, ma a grimmeni Kühl pékség volt az úti cél.

Reggel hétkor keltünk, majd a szokásos reggeli teendők elvégzése után, elindultunk Rostock- Warndemündebe. Az Aida hajóra voltunk hivatalosak. Meglepett a hajónak a szépsége, nagysága és az igényes kialakítása. Ma az Aida hajón ebédeltünk; a menü szabadon választható volt, én például tengergyümölcseit ettem, krumpli körettel, majd desszertnek a fagylaltot választottam. Az ebéd után még körbejártuk a hajót, ezután Grimmen felé vettük az irányt, ahol öt diák, köztük én is kiszálltunk a buszból, a csomagjainkkal együtt. Elköszöntünk a többiektől, mi már itt maradunk Grimmenben! A következő pár napban ismerkedtünk várossal, szállással és a

munkahellyel. Szombaton a tanár úr egy közös program keretében elvitte a csapatot a tengerpartra. Vasárnap pihentünk és vártuk a jövő hetet, hogy munkába állhassunk, megismerhessük az ottani emberek. Ezen a napon a Markt 7-ben étkeztünk.

2017.07.03-07.10

Második hét

Az első munkahetet kezdtük. Az e heti beosztás ismertetése után megkaptuk a munkaruháinkat, átöltöztünk, majd egy kisebb eligazítást követően nekiálltunk dolgozni. Ezen a héten cukrászdába osztottak be, ahol két mosolygós német cukrász lány várt minket. Sokfajta süteménnyel ismerkedtünk meg, ezek többségének elkészítését már ránk is bízták. Örültünk a feladatnak, mert kihívást jelentett. Minél több termék előállítását sajátítottuk el, annál jobban kezdtük élvezni a munkát, de péntekre kellőképpen elfáradtunk. Hétköznap a pékség mintaboltjában kialakított ebédlőben étkeztünk, szombaton és vasárnap pedig a város központjában található Markt 7-ben. Ezt a hétvégét pihenéssel, és kisebb kirándulással töltöttük.

2017.07.11-07.18

Harmadik hét

Új hát, új munkarend. A kapcsolataink egyre jobbak a munkatársakkal, már viccelődünk is egymással. Ezen a héten szét lettünk szórva, én hétfőtől-péntekig, 6:30-tól tortalapokat csináltam. Unalmasnak találtam, ugyan is ez nem az én világom, de mindent ki kell próbálni. Az egyik délután bementem a városban található tetováló szalonba időpontot kérni, mert nagy vágyam volt egy tetoválás, ami majd Németországra emlékeztet. Szerencsére kaptam is Július 20-ra. Pénteken kevesebb munkám volt, így behívtak a cukrászatba segíteni. Másnap reggel Sassnitz-ba indultunk, a krétasziklákhoz. Tartalmas és élmény dús nap volt számomra, de kellőképpen elfáradtam a nap végére. Este fele miután visszaértünk Grimmenbe csaptunk egy jókedvű beszélgetős bulit. Vasárnap egy kis rendet tettünk a szállásunkon, ugyan is az e heti munka után nem volt sok időnk.

2017.07.19-07.26

Negyedik hét

Hétfőn reggel 6:00-kor az egyik osztálytársammal a zsömlegéphez lettünk beosztva. 14:00-kor végeztünk, majd a szállásra visszaérve fáradtan dőltem be az ágyamba. Keddtől-péntekig délután 14:00-re mentünk dolgozni, ezúttal péksüteményeket gyártásában segédkeztünk. Július 20-a, csütörtök a nagy nap. Reggel 9:00-re mentem tetováló szalonba, kicsit izgultam, de így visszagondolva felesleges volt az aggodalom, ugyan is volt velem egy olyan ember, aki tudta bennem tartani a lelket. Viszont egy szép emlékkel gazdagodtam, amire úgy gondolom, hogy bármikor szívesen emlékezhetek vissza. Mikor kinyitottam elsőnek a szemem, arra ébredtem, hogy ez a nap más lesz, mint a többi. Egy jókedvű biciklizős, vásárlós napot csináltunk. Jól éreztem magam, mert azt csinálhattam, amit szerettem volna. Az egész napos program után 20:00 magasságában értünk haza, majd nem sokkal később el is aludtunk. Vasárnap délelőtt lustálkodással telt, majd délután elbicikliztünk a közeli gyros étterembe. De mivel holnap munka, így időben vissza kellett érni a szállásra.

2017.07.24-07.30

Ötödik hét

Új hét kezdete. Ma hajnali 04:00-kor keltünk, mert 06:00-ra kellett a pékségbe érni, ugyan is ma és holnap a szalagsornál dolgoztunk. Szerdától-péntekig új munkaterületre lettem beosztva. A csomagoló helyiségben voltam, ahol a fagyasztott zsömléket, és egyéb péktermékeket csomagoltuk, ami aztán megy ki a boltokba. Itt is aranyos és közvetlen csapat volt, mindig beszéltek hozzám, így ezáltal nem unatkoztam munka közben. A figyelmetlenségem miatt a karton dobozok szétvágták a kezem. Pénteken munka után hazamentünk, megfürödtünk, átöltöztünk, aztán 17:00-ra hivatalosak voltunk, az étterembe egy vacsorára, amit a pékség főnöke szervezett számunkra. Jó hangulatban telt, bár kicsit fáradtak voltunk, de ízletes ételeket kóstoltunk, itt ittam elsőnek koktélt. Körülbelül éjfélig tartott ez az összejövetel, aztán mentünk vissza a panzióba, és aludtunk. Másnap délben keltünk a napi rutinjaink elvégzése után, én még elmentem Krisztiánhoz filmezni, de nem tarthatott sokáig, ugyan is holnap újra munkába kell állni.

2017.07.31-08.06

Hatodik hét

Ezen a héten a legnagyobb örömömre megint a cukrászatba osztottak be, ahol már szinte otthonosan mozogtam. Egyre jobb kapcsolatot alakítok ki a cukrász lányokkal, már vannak közös témáink is. Ezen a héten elmentünk megnézni az állatkertet, ami egyébként ingyenes. Elkezdtünk ajándékokat vásárolni a rokonainknak, ugyan is már csak egy hét és indulhatunk haza. Megkóstoltam a sushit-t. A hétvégén a kint dolgozó magyar srác egy utolsó közös, beszélgetős, főzős estére, ahol jól éreztük magunkat. Vasárnap a szokásos lustálkodással telt, de este fele elmentünk a Mc' Donalds.

2017.08.07-08.11

Ez az utolsó hét

Itt mind az öten együtt dolgoztunk. Csak szerdáig kellett menni, majd miután végeztünk, fáradtan, de fájó szívvel hagytuk el az üzemet. Ide már nem jövünk vissza többet. Augusztus 10-e csütörtök, a Hanse Sail napja. Ez egy minden évben megrendezésre kerülő, vitorlás és hajós felvonulás a Balalti-tengeren. Reggel 9:00-kor keltünk, elkészültünk és 12:00-ra mentünk a pékség éttermébe egy utolsó ebédre a műszakvezetőkkel. 13:00 magasságában elindultunk Rostock-Warnemündebe hatan Frank kíséretében. Miután a tengerpartra értünk, Frank közölte velünk, hogy időben vagyunk, ugyan is a hajó indulásáig még van pár óránk. Hogy kitöltsük ezt az időt, elmentünk közösen vásárolgatni, és sétálni. Nagyjából másfél óra múlva megérkeztek Túri tanár úr a többi diákkal. Jó volt már őket látni, és beszélgetni egy keveset, ugyan is már rég volt együtt az egész csapat. Röviddel a megérkezésük után már szálltunk is fel a hajóra. Fantasztikus élmény volt kimenni a nyílt vízre. Rengeteg hajó, tengerjáró, vitorlás ment el mellettünk. Az idő az nekünk kedvezett, szép napsütéses nyári nap volt, de a nyílt vízen egy picit már hűvösebb volt. Finomam elkészített halakat szolgáltak fel nekünk, amiből mindenki bőségesen evett. Jó hangulatban telt ez a 3 óra, míg a vízen voltunk, de egyszer minden jónak vége szakad. Miután kikötöttünk, már nem sok időnk maradt búcsúzkodni, ki-ki ment vissza a saját szállására. Mi is elindultunk, egy bő másfél órás út után meg is érkeztünk Grimmenbe a panzióhoz. Elbúcsúztunk Franktól, megköszöntük a segítséget, majd az est hátra lévő részében a bepakolással voltunk elfoglalva. Elérkezett az utolsó nap, 11-e péntek. A szobáinkat kitakarítottuk a bőröndjeink utazásra készre állnak velünk. 15:00-ra jött értünk a kisbusz, majd teljes gőzzel nekivágtunk a hosszú útnak. Mivel nem aludtam sokat az előző éjszaka, ezért szinte végigaludtam a hazafele tartó utat. 12-én délelőtt 10:00-ra már Kőrösön voltunk, jó volt újra magyar földre lépni. A hozzátartozóink, már vártak ránk, így egy gyors búcsúzkodás belefért a csapattól, és indultam haza Ceglédre. Végre itthon vagyok.

Képek az elmúlt 7 hétről

Ez itt a Markt 7 étterem

Kühl pékség

Ebbe a panzióba voltunk

